

vedrører miljøet. Hvis spørgsmålet indbringes for en domstol, skal rettens afgørelse være offentligt tilgængelig, jf. artikel 9, stk. 4, 3. pkt. Den foreslåede bestemmelse i miljøoplysningslovens § 5 a, stk. 1, nr. 3, indebærer i overensstemmelse hermed, at enhver hos retterne kan få udskrift af de pågældende domme mv.

Efter den foreslåede bestemmelse i miljøoplysningslovens § 5 a, stk. 2, finder retsplejelovens § 41 om aktindsigt ved domstolene i øvrigt tilsvarende anvendelse. Det indebærer bl.a.,

- at afgørelse om aktindsigt træffes af justitssekretæren eller, hvor ingen sådan er ansat, af dommeren (§ 41, stk. 1),
- at aktindsigt kan nægtes, (1) hvis hensynet til statens sikkerhed eller forhold til fremmede magter eller særlige hensyn til disse i øvrigt gør det betænkeligt at give aktindsigt, eller (2) hvis det må frygtes, at domsudskriften mv. vil blive benyttet på retsstridig måde (§ 41, stk. 2),
- at udskrifter som udgangspunkt skal leveres i løbet af en uge (§ 41, stk. 3),
- at klage over justitssekretærens afgørelse fremsættes over for retten (for Københavns Byrets vedkommende over for præsidenten, hvis afgørelse kan kæres (§ 41, stk. 6, 1. og 2. pkt.),
- at klage over dommerens afgørelse sker ved kære (§ 41, stk. 6, 3. pkt.), og
- at klagefristen er 6 uger (§ 41, stk. 7).

Efter retsafgiftslovens § 48 er retsafgiften 175 kr. for udskrifter, der udfærdiges af retten. Dette gælder også for udskrifter af domme mv. i medfør af den foreslåede bestemmelse i miljøoplysningslovens § 5 a.

Til § 2

Til nr. 1.

Den foreslåede bemyndigelsesregel vil blive anvendt til, at ministeren fastætter regler om, at der som noget nyt vil kunne klages over amtskommuners og kommunalbestyrelseres afgørelser om, at etablering af en virksomhed, et anlæg eller en indretning, eller en ændring/udvidelse heraf, ikke er godkendelsespligtig.

Forslaget skal ses i lyset af konventionens artikel 9, der bl.a. bestemmer, at der skal være adgang til prøvelse, for så vidt angår alle afgørelser, handlinger eller undladelser i relation til aktiviteter, der er omfattet af de særlige procedureregler med forudgående inddragelse af offentligheden, jf. artikel 6.

I overensstemmelse hermed tænkes bemyndigelsen alene anvendt til ophævelse af klageafskæringen i forhold til de i forureningsmæssig henseende meget væsentlige aktiviteter, der har deres udspring i IPPC-di-

rektivet, og som optræder i godkendelsesbekendtgørelsen som (i)-mærkede virksomheder, idet alle disse – bortset fra visse husdyrbrug og shredderanlæggenetillige er omfattet af konventionens bilag 1.

Lovforslaget vil indebære, at sager, hvor amtsråd eller kommunalbestyrelse træffer en egentlig afgørelse om, at en etablering eller en ændring mv. ikke er godkendelsespligtig, vil kunne påklages til Miljøklagenævnet. Uden for bestemmelsen falder således de situationer, hvor tilsynsmyndigheden under et tilsynsbesøg konstaterer, at en virksomhed har foretaget en ændring af sine aktiviteter, uden at dette giver tilsynsmyndigheden anledning til retlige reaktioner. Klager over, at en aktivitet er godkendelsespligtig, vil som hidtil blive behandlet af klagemyndighederne i forbindelse med en evt. klage over selve godkendelsen.

Det foreslås, at Miljøklagenævnet tillægges kompetencen til at behandle disse nye klagesager. Dette skal ses i lyset af, at nævnet i forvejen vil blive tillagt yderligere kompetence i forhold til de (i)-mærkede virksomheder, og i lyset af de generelle overvejelser omkring administrative klageorganer, som konventionen lægger op til, se hertil i det hele bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 74, stk. 1, skal der ske individuel underretning af afgørelser til såvel de navngivne foreninger og organisationer i § 99 og til de i § 100 omtalte lokale foreninger, der har anmodet amtsråd og kommunalbestyrelse om at modtage underretning om afgørelser efter lovens kap. 3, 4 og 5.

Ved de ændrede klageregler i nærværende lovforslag ændres systemet med klageret for landsdækkende miljøorganisationer, idet de landsdækkende miljøorganisationer ikke længere nævnes ved navn i selve loven, se nedenfor bemærkningerne til nr. 10. Myndighederne har således ikke mulighed for via selve loven at have kendskab til, hvem der skal have individuel underretning. Hertil kommer, at enkelte organisationer under høringen har givet udtryk for, at man ikke ønsker at modtage underretning om samtlige afgørelser, ligesom adskillige organisationer har ønsket en ordning, hvorefter den pågældende organisation alene skulle henvende sig et sted for at få underretning om bestemte typer afgørelser, svarende til den gældende ordning.

Med forslaget, se nedenfor bemærkningerne til nr. 6, lægges der således op til, at de landsdækkende organisationer kan indsende anmodning om underretning til miljø- og energiministerens (Miljøstyrelsen),